

ה"ט 6906/04 - ענבל פAINERO נגד עדי בלום

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 6906/04 פAINERO נ' בלום
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני
לפני כבוד השופטת אליאז זעורה-עבדאלחלים
המבקשת
ענבל פAINERO

נגד
עדי בלום
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מיימת לפי חוק מניעת הטרדה מיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

2. המבקשת טענה כי המשיב ממשיכזב אותה, מכפישה, מאיים עליה ופוגע בפרנסתה ובשםה הטוב, ונוהג להטרידה מאז שנת 2015 - אז הכוון לראשונה במסגרת פעילות למען הצלה כלבים שהיו מעורבים בקרבות כלבים, והקמת חוות בשם החזקתם. בשל אי הסכמה בין הצדדים, פתח האחرون במסע השמאזה אובייסיבי נגדה, במהלךיו פתח דף פייסבוק בשם: "פרויקט יהב האמת", ואלו העלה פוסטים רבים בהם צינה את המבקשת ב- "noclal", "גנבת", "מתכחזה" ועוד. המבקשת צינה כי נוהלו בעבר בגיןה לבין המשיב מספר הליכים משפטיים אשר גרמו למשיב להפסיק, באופן זמני, מהכפשות המבקשת. בין היתר, טענה המבקשת כי הגישה נגד המשיב בנסיבות למתן צו למניעת הטרדה מיימת בתיקים שמספרם: ה"ט 15-09-2015, וה"ט 24566-09-22849, ותייעז בשל הוצאה דיבה, והאחرون הגיעו לתביעה שכגד. המבקשת צינה כי הבקשות נדחו. בעקבות הטרדות חוזרות ונשנות, המבקשת הגישה תביעה נגד המשיב בגין לשון הרע, שעודנה תליה ועומדת את הבקשה שלפני. המבקשת טענה כי המשיב משתמש בשם פיקטיבי וכן נכנס לעמוד הפיסבוק של העסק החדש שהקימה, וגם שם הוציא את דיבתה לרעה, פגע בהטרדה ובשםה הטוב. המבקשת טענה כי היא מפוחדת, מרגישה מיימת מצד המשיב ולא מצילהה להתרmode עם הפרטומים המכפישים אותם מעלה המשיב לפיסבוק. בין השאר, צינה המבקשת כי למיטב ידיעתה, הורשע המשיב בעבר במסגרת ת"פ 09/714 גין עבירות של תקיפה ואיומים.

3. ביום 4.4.17 ניתן צו למניעת הטרדה מיימת נגד המשיב במעמד המבקשת ונקבע מועד לשמיית טיעוני הצדדים.

4. בדין אשר התקיים בפניי ביום 4.5.17 שמעתי את עדויות הצדדים. המבקשת חזרה על טיעוניה כפי

שאלה הובאו במסגרת התביעה והוסיפה כי המשיב מפורסם בפייסבוק הcpsות נגדה על בסיס יומי ולפעמים גם שעתי וטענה לחש לחיה. לגרסתה, המשיב טען כי המבוקשת חיבת לו סכום של 100,000 ₪, אשר השקיע, לטענתו, בעמותה שניהלה בשם "פרויקט יהב" (להלן: "**העמותה**"). המבוקשת אישרה בעדותה כי בעבר פרסמה את תמונהו של המשיב ורשה "ידי המלאך, מלאך המות...". אך לגרסתה למדעה מטעויות העבר והפסקה להגיב לפניות המשיב.

5. המשיב טען כי המבוקשת נטלה לכיסה כסף שהוא נתן לה כתרומה לעמותה שנייה ונודע לצורך בניית חוות לכלבים. המשיב אישר בעדותו כי הוא עומד מאחורי כל הפורסומים שפורסם בפייסבוק נגד המבוקשת, אולם הבהיר כי אין עלייה אי פעם. המשיב טען כי המבוקשת חיבת לו סכום כסף, והuid כי ימשיך במעשהיו כי זכות הציבור לדעת ולגלות את האמת אודוטיה (ראו עמ' 10 לפרטוקול הדיון הנ"ל, שורות 15-23).

6. בסיכון טיעוניה המבוקשת ביקשה להציג כי המשיב מעיד על עצמו אCADEM אובייסיבי אשר שם לו למטרה להכפיל את שמה של המבוקשת ולמרר את חייה, בין השאר באמצעות רשות הפיסבוק. המבוקשת טענה כי למרות טענותיו הנחרצות של המשיב להונאה מצד המבוקשת, הוא בחר שלא להגיש תלונה או תביעה כספית נגדה. גם לו היו למשיב הזכות לטיעונו נגד המבוקשת, אין הדבר מקנה לו את הזכות להכפילה בפומבי, ולהתחבא מאחורי הטיעון בזכות הציבור לדעת. המבוקשת התייחסה להחלטות אשר ניתנו בהליכים קדומים בין הצדדים - ובכלל זה להליכים למניעת הטרדה מיימת - וצינה כי בעבר ענתה לפרסומים של המשיב נגדה ובעקבות כך נדחו שתי בקשותה שהגישה למתן צו למניעת הטרדה נגדו. המבוקשת טענה כי המשיב אינו אדם נורטיטיבי וביקשה כי יתן צו למניעת הטרדה מיימת נגדו לתקופה המקסימלית ככל האפשר, תוך חיבור בהוצאות.

7. המשיב טען בסיכון כי מדובר בבקשת שהוגשה בחוסר תום לב וחוסר ניקיון כפיים אגב הסתרת עובדות מבית המשפט. לטענתו, השימוש בהליך לפי חוק למניעת הטרדה מיימת יצא מכלל פרופורציה ככל שהדבר נוגע לבקשת כאשר בשלושה תקיים קודמים שהתנהלו בין המבוקשת למשיב - נדחו בנסיבות המבוקשת למtan צו דומה. המשיב טען כי באחת ההחלטה קבוע בית המשפט כי עדותו של המשיב מהימנה וכי מעולם לא הטריד את המבוקשת כאשר בפועל אין כל הטרדה אלא סכום מתמשך בין הצדדים. לטענתו, המבוקשת לא הביאה נתונים בנוגע לפגיעה בעסקה או הכנסתה. המשיב הוסיף כי חופש הביטוי הינו זכות חוקתית שאין לפגוע בה אלא בנסיבות קיצונית. המשיב טען כי הנה עומדת מאחורי כל מילה שנרשמה תחת ידו וביקש כי בית המשפט יקבע כי מדובר בבקשת קנטרנית וורה על חיוב המבוקשת בהוצאות המשיב.

דין והכרעה

8. הטרדה מיימת מוגדרת בחוק כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדה של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיית איוםים כלפיו, בנסיבות הנוגנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המתיר עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטיו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

9. בין הצדדים סכסוך ארוך שנים על רקע הנסיבות קודמת אשר החלה באינטנס משותף לשיער לכלבים ולהעניק להם בית חם. בעקבות הסכסוך, חטאו שני הצדדים בפרסומים שונים פוגעניים אחד כלפי משנהו.

10. אתייחס בקצרה להליכים אשר התנהלו בעבר בין הצדדים - במסגרת ה"ט 24566-09-15 נדרש בית המשפט להזכיר בבקשת המבוקשת להסיר פרסומי שפורסם המשיב בפייסבוק ובבקשתה נדחתה בשל אי התאמת הiliar שבפני בית המשפט לסייע המבוקש. במסגרת ה"ט 16-01-22849, שהוגש על ידי המבוקשת, קבע בית המשפט (כב' השופט עירית ויינברג) כי הטרדות המשיב כלפי המבוקשת הנם בבחינת השמצות שהוא העלה ברשותה החברתית ואין מהוות הטרדה על פי הגדרתה בחוק. בית המשפט הפנה את הצדדים להגשת בקשה מתאימות למתן סעדים זמינים בעילת לשון הרע תוך שהמליץ לצדים להימנע מהשמצות הדדיות ברשותה החברתית ולמנוע הליכים נוספים ביניהם.

11. המבוקשת הגישה בקשה נוספת במסגרת ה"ט 16-01-22849 (אשר הובאה לדין לפני כב' השופט עלי) ובמסגרתה התחייבו הצדדים להימנע מפרסומי בכל רשות חברתי אחד על משנהו תוך שהסכימו לדחיתת הבקשה. הסכםתם קיבלת את אישור בית המשפט אשר רשם בפניו את התcheinבות הצדדים. ביום 18.5.16 הגישה המבוקשת בקשה לבידין בית המשפט בטענה כי המשיב הפר את צו בית המשפט בכר שפורסם בתגובה לסרטון שפורסם באתר עולמי כי היא נcolaת בישראל. הבקשה נדחתה מן הnimok כי לא ניתן צו הדדי לצדים ובהתאם לא הופרה החלטה של בית המשפט. בית המשפט ציין כי המבוקשת לא טמנה את ידה בצלחת ואף היא פרסמה פרסומי שונים כלפי המשיב.

12. בחולוף כונה הוגש הiliar שלפני, ובמהלך הדיון בפני הצעירה התובעת כי הגישה תביעה נגד המשיב על פי דיני לשון הרע.

13. אbehior כבר עתה כי אין להתעלם מהתנהלות המבוקשת אשר בחרה להשיב לפרסומי המשיב בעבר ותרמה את חלקה לסכסוך בין הצדדים. המבוקשת אישרה בפניי כי פרסמה בתאריך 3.9.15 פост עם תמונה המשיב ולצדיה כתבה "עדி המלאך. מלאך המות. מלוחה בשוק האפור וגב נכסים. נפלנו בפח". המבוקשת טענה כי הגיבה לפרסומי המשיב כי ניסתה להגן על עצמה, אך במידה כי דרכיה מוטעות וחדרה מעשייה בעקבות יוזץ משפט שקיבלה והיום אינה מושבה לפרסומי המשיב (ראו עמ' 1 לפרטוקול הדיון מיום 4.4.17 שורה (27-29).

14. המשיב, לעומת זאת, אישר כי המשיך לפרסם פוסטים באינטרנט הנוגעים לבקשתו. עיון בפרסומים אלהם הפנתה המבוקשת (כפי שצורפו לבקשתה והוגשו בדיון וסומנו מ/3) מלמד כי במועדים שונים המשיב פרסם פוסטים בפייסבוק ובינם טعن כי המבוקשת לוקחת לכיסה הפרטי כספי תרומות שהוא מיועד לעמותה

שהקימה. המבוקשת כונתה "noclat" ו- "רמאית". בפוסט שפרסם המשיב כתוב "ימה של כל noclat כולל ענבל פאיינרו קצובים בזמן בסוף". המשיב אישר בעדותו בפניי כי הוא עומד אחורי כל הפרסומים אשר פרסם בעניינה של המבוקשת, וטען כי הציבור זכאי לדעת על מעשיה. המשיב אף טען כי הוא יושיר במעשה.

15. הפרסום הנ"ל שעשה המשיב בעניינה של המבוקשת ברשות החברתיות, מהותו ואופיו, ותדרותו, פוגע בשלות חייה של המבוקשת, ומעלה חשש לפגיעה נוספת התגובה להן זוכים דברי המשיב, על ידי מגיבים שונים בפייסבוק. השימוש של המשיב במילים "ימה של כל noclat כולל ענבל פאיינרו קצובים בזמן בסוף" הנם בבחינת איום. משכך אני קובעת כי תדיות הפרסומים, אופיים ותוכנם, מהווים הטרדה מאימת על פי הגדרתה בחוק.

16. מבלתי הביע דעה על התנהלותה העסקית או החברתית של המבוקשת אצין כי ככל שסביר המשיב כי המבוקשת פעלת בניגוד להוראות החוק - לטענות רימתה, הונטה או לקחה לידי כספים המגיעים לעמומה שניהלה שלא כדין- זכותו, כתרום ו/או כארוח מן השורה, לפעול בערכאים העומדים בפניו על פי דין להבאתה למtan דין וחשבון.

17. לאור האמור, ניתן צו האוסר על המשיב; להטיד את המבוקשת בכל דרך ובכל מקום, ובכלל זה להימנע מפרסומים פונוגרפיים הנוגעים אליה בכל דרך - ובכלל זה ברשות החברתיות. הצו אוסר על המשיב לאיים על המבוקשת בכל דרך, בין שירות ובין באמצעות אנשים אחרים; לבולש אחר המבוקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה ומעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת; ליצור עם המבוקשת כל קשר, בכתב, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר - - ובכלל זה הרשות החברתיות.

18. האיסורים המפורטים בסעיף לעיל יחולו על המשיב, בין לפני המבוקשת ובין לפני אדם אחר הקרוב אליה, בין במפורש ובין במשמעות, בין במישרין ובין בעקיפין.

19. בשל התנהלות הצדדים המתוארת בהרחבה לעיל, ועל מנת שלא לאפשר להלirk זה להוסיף להתרדרות בתנהלות בין הצדדים ולפרסומים או הטרדות נוספות בין הצדדים, ובנסיבות שהובאו לפניי, אני מורה למבוקשת אף היא להימנע מלפנות למשיב בכל דרך ובכל מקום, ובכלל זה להימנע מפרסומים הנוגעים אליו בכל דרך - ובכלל זה ברשות החברתיות. אני אוסרת על המבוקשת ליצור קשר עם המשיב בכל דרך, בין שירות ובין באמצעות אנשים אחרים ; לבולש אחר המשיב או להתחקות אחר תנועותיו ומעשייו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך- ובכלל זה ברשות החברתיות .

20. הצוויים בסעיפים 17-19 יעדמו בתוקף לתקופה של 6 חודשים מהיום.

21. אין צו להוצאה.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדים וב"כ ותסגור את התקן.

ניתנה היום, י"ז تموز תשע"ז, 11 יולי 2017, בהעדר הצדדים.